

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szórdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötásbós petisórtól 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint minden többi...

elmaradt a szomorúbb következmény. — V. ur egy társaságban keservesen panaszkolt...

LEGUJABB.

Szegedről távirják: Az alsóvárosi választók látogatott érkekezletet tartottak tegnap este a kör helyiségében...

Kapcsolatban megemlítjük, hogy a függetlenségi kör tegnapi érkekezletén szóba jött Kállay Ödön halála következtében megüresült szegedi képviselői állás ügye...

Belelő szerkesztő: Péter Gábor. Főmunkatárs: Grünvald József.

Hirdetés.

LEGFINOMABB ÉRETT passzotuti szőlő egy kiló 22 krajával. Geréb Fülöp fűszerkereskedésében.

BUSAÜSZÖG! A Dupuy N.-féle vetőmag-pácz használatá mellett. Ezen rézgálic (kékfő) s más márból álló pácz teljesen elpusztítja...

RUHA-ÜZLET NYITÁS.

közönséggel tudatni, hogy Debreezenben, János ur kereskedése mellett üzletet nyitottam, több férfi mint gyermek ruhák, ANYOSABB ÁRERT...

BIBENSCHÜTZ M.

Tiszai Dániel örökös könyvnyomdájában.

Debreczen, szept. 23.

(P.) Bismarck herceg szerencsésen Bécsbe érkezett. Eddig semmi baj nem történt, félünk tőle azonban, hogy eltávolítások már ezt nem irhatjuk.

Miért jött Bécsbe, miben türi az eszt, s mit fognak itt végezni? ezek az ország kérdések, melyeket mindenki feltesz magának, de a melyre senki sem tud határozott feleletet adni.

Szövetséget keres, azt mondják; felesleges, hiszen gr. Andrásy híve élte halálra, s ha mégis a barátságot erős kötéssé alakítani jött, úgy felmerül az ország kérdése, hogy ki ellen és miért éppen most, midőn a láthatáron közvetlen közelben sem mutatkozik semmi veszedelmesebb jelenség.

Azt mondják a hivatalosok, hogy Németország meghasonlott Oroszországgal s a szövetség csak ez ellen irányulhat. Mi pedig hisszük éppen az ellenkezőt, azt nevezetesen, hogy Németország az orosz kezére játszik s Bismarck herceg a közös szövetségét tervelt hozta magával, és hogy ez most történik, erre feleletül szolgáljon Angliának új hadjárata Afganisztán ellen, hol minden tagadás daczára is, orosz kezek működnek s nem lehetetlen, hogy az afgán-angol háború véget érven, kezdetét veszi az angol-orosz hadjárat.

Ezt Oroszország igen jól tudja, s ez az oka, hogy úgy per mopsis szövetséges társat keres s szövetségesül már érti is monarchiánkat óhajja, mert ebben lát biztosítékot egy esetleges török mozgalom lokalizálni, ennek esvén legjobban kezélygében Törökország.

Ezt gondoljuk okuk annak, hogy Bismarck Bécsbe jött szövetséget keresni, mert ha mutatkozik is a német és orosz birodalom között némi feszültség, az csak olyan csaletek, hogy a madár könnyebben a lépre menjen. Hiszen ha egyszer Ausztria szövetséget köt Németországgal, azontul akárkinek lesz is a hártja Németország, kell, hogy Ausztria is legyen, mert különben saját szövetségének lenne ellensége.

A róka meglátogatta a hollót s mig ennek szép hangját dicséri, a saját földre hull, melylyel aztán róka koma szépen odább áll majd.

Novi-Bazár megszállásával — legalább a hivatalos biztosítások szerint — monarchiánk katonai akciója be van fejezve. Roppantun ügyeknek hirdetni azt a nagy barátságot, mely Törökország részéről irántuk táplálják s azon különös szerencsét, hogy most már a szlávok iránt ellenséges indulatu albanok szomszédja levén ez által a szláv államnak hatalmas gátot vetettünk. Ebben egyéb bajt nem is látunk mint azt, hogy olyan gátnak vetettük a hátunkat, mely egész sjuvájl könnyen ráuk szakadhat. Szerbia újra szervezi hadseregét, még pedig úgy, hogy az állandóan fejező alatt levő csapatok száma nyolcz

zászlóaljról, tizennyolczra emeltetik, és pedig minden zászlóalj béke lábón is ezer emberből fog állani. A nemzetőrség két osztályba osztva összesen 120.000 emberből fog állani. A mohamedánok is hadiszolgálatra köteleztettek, meg pedig nem külön, hanem a csapatok közé beosztva. A török határon nyolcz sáncz és három erősség fog emelni s így minden intézkedés meg fog tétetni, hogy a kis Szerbia is legyen a nagyhatalmak sorában valami.

Anglia bevégezte a zulu háborút s most az afgánokkal gyült meg a baja, kiknek álnok hitegesése Kabulban nem rég azon vérszámolat idézte elő, melyben oly sok jeles fia esett el Angliának. Bizonyosnak látszik, hogy a hitegesést s ennek folytán bekövetkezett megszállást maga a Khán készítette elő orosz sugalmazás és biztatás folytán. Minden jel oda mutat, hogy itt kemény háború lesz Angliának s hogy sok erejére lesz szüksége, mig leveri e vad, de harcias szellemű népet s még akkor is kétségbe vajúj Afganisztánul túl nem fog e szemközti találkozni Oroszországgal, mint ellenséggel.

Politikai hírek.

Londonból hivatalosan távirják, hogy az emir szeptember 16-áról kelt levele bizonyítja, miszerint Heratban zendülés s Turkesztanban is zavargások törtek ki. Tjoub khán, a herati kormányzó, hivatalától visszalépett. Az emir azonban reményli, hogy tennettségét nem sokára vissza fogja nyerni és akkor minden elfog követni, hogy barátságát Anglia irányába fényesen bebizonyítsa.

Ignatieff grófot, az egykori hírhedt konstantinápolyi nagykövetet, — ki a lefolyt orosz-török drámát ismerőnk, legközelebb Pekingbe küldik diplomatának. Ugy látszik, Oroszország Chinával háborút tervez.

Husni pasa, török megbízott az osztrák-magyar csapatok novi-bazári bevonulását, Szerajevóból, hova tegnap érkezett. Konstantinápolyba utazik, hogy a szultánnak személyesen jelentést tegyen az okkupáció lefolyásáról. A pasa aztán (jövő hó elején) ismét visszatér Novi-Bazárba s úgy látszik, hogy állandóan ott marad. — Egyidejűleg felelőtlenül: Wartenberg herceg tegnapielőt érkezett Novi-Bazárból Szerajevóba s ott ünneplésesen fogadták.

A N. Fr. Pressenek stürgezőiük Budapestről, hogy miután a miniszterium tagjai már mind a fővárosban vannak, tegnap (hétfőn) megkezdődtek a minisztertanácsok, melyeknek tárgyai a költségvetés végleges átvizsgálása és az országgyűlés munkaprogramjának megállapítása. A konferenciának több napig fognak tartani és csak ezek után utaznak Tiszra és Szapáry Bécsbe, hogy résztvegyenek a közös miniszteri tanácsokban. — Hir szerint Andrásy gróf még részvevő s közös tanácskozásokban, de már Haymerlé is jelen lesz. — Haymerlének kinevezetése külügyminiszterre, mely már tőnyel megtörtént, csak akkor fog közzététetni, midőn Haymerlé visszatér Monzából, a hova Bismarcknak Bécsből való elutazása után fog menni, hogy ott nyugodt legyen az olasz király. A római osztrák-magyar nagykövetség ügyeit Haymerlé nem fogja személyesen átadni utódjának. Olaszországba csak szeptember 25-én utazik el Haymerlé, úgy hogy e hónap vége előtt nem várható kinevezetéseinek publikálása. A leendő külügyminiszter most gyakran érintkezik a külügyi hivatal tanácsaival.

DEBRECZENI TÁRCSÁJA.

Poste restante.

Bezdély. — Irta: Dengi János.

Hallgasson? A világ szemében majd hűtlennek fogják föltüntetni, ki nem általánosan egy szívet szerencsétlenül teszi. Mit tudja a világ, hogy ő sohasem szerette ezt az életet s neki soha semminemű érdeket nem jelentett. A világ mindig annak ad igazságot, a ki boldogtalannak látszik. S mit fog akkor gondolni az Irmája? Szóljon? Mit fog Irma majd mindezekre mondani? Hinni fog-e szavainak? Nem itél-e helyesen s nem utasítja-e vissza? Ezeket a száz ilyeneket gondolt szegény pillanatban. Fegre is elhatározta, hogy irni fog s Irmájának mindent elmond. Fel kell hogy világozzon azokat, kik mindenenon más látnak és csak a hűség leány — a mint hogy az is — be kell látnia, hogy ő teljesen ártatlan. Leült s a következő levelet írta: „Most már ismerem az ön Irmáját és

A presbyter-választás ügye.

Debreczen, szept. 23. A debreczeni ref. egyháztanácsnak tegnapielőt megtartott közgyűléséről lapunk tegnapi számában mi is megemlékeztünk, ugyan e tárgyban a „Pesti Napló” szintén közölt hírt, melyet egész terjedelemben az alábbiakban közlünk: „Debreczenből vesszük az értesítést, hogy ott a tegnapi délelőtti megtartott egyháztanácsülésben az ismeretes presbyteriális vizsoly végre valahára véget ért. Tudósítók e tárgyban következőkről értesít: A Debreczen város lakosságát oly régen izgatottságban tartó presbyteriális ügy, mely a szuperintendenciának legközelebb megtartott gyűlésén is megfordult, s mely most a traktus elé lett volna terjesztendő, a tegnapi egyháztanácsülésen tárgyalás alá vétetett.

Ez alkalommal meglehetősen élis vita fejlődött ki az egyháztanácsnak két pártja szakadt tagjai között, s az utóbbi választásnál kisebbségben maradt jelenlegi presbytereknek nem éppen hízogó szeszrehányásokat kellett végig halgatni. Az ügyben egybírart pár hétig ezelőtt 16 tagból álló küldöttség az egyháztanács kebeléből azzal bizatot meg, hogy kísérelje meg a dolognak békés uton kiegyenlítését. Ez azonban a szabadelvű párt részéről, (mert tudni kell, hogy a helybeli Tiszsa-párt már bevite a politikai pártsszennvedlyt az egyház kebelébe) csak trüggy és kiburov ajtó volt arra nézve, hogy az egész ügyet ad calendas graecas buzák-halasszák, hogy így továbbra is fentartassa magát egy a szabad választás alapján különben is kisebbségben maradt oly testület, melynek mandátuma már hónapokkal ezelőtt lejárt.

Erre enged következtetni a 16 tagú küldöttség egy részének azon előzert jeltavaslata is, mely szerint 90 presbyter maradjon bent az eddigiekben, s csak 90-re törődjék új választás. Igen természetes, ezen a szabadválasztás jogát alapjában sértő javaslatot sem a küldöttségnek többi része, sem az igazság terén álló választó közönség elfogadni nem akarta, hanem látván, hogy az ilyes huza-vonáló csupán az ügy elintézésének odaszát cselozzák, és azt, hogy a többséget kifáraszták: tegnap reggel számos választó-polgár aláírásával kérvényt nyújtottak be az egyház állandó elnökének, Révész Bálint püspök urnak, mely kérvényben elszorítottak mindazon sérelmek, melyeket a kisebbségben maradtak a többség ellenében érsozakkal is véghez vésnek, kérvén a püspököt, hogy vessen véget már a dolognak, figyelmeltetve őt egyszermind arra, hogy ha tovább is így marad ez állapot, az egyházra nézve messze kiható káros befolyást fog gyakorolni egyrészt, másrészt az egyház kebelében létező visszavonásnak nem megszüntetését, de folytonos élesztését fogja előidézni.

Noha a püspök ur távollétében a kérvény az egyház főgyűlésének nyújtatott be, hogy az e napon tartandó egyháztanácsülésben tárgyalassék, mindazáltal — annak daczára, hogy a kérvény a főgyűlés által el nem fogadtott — annak mégis anynyi eredménye lett, hogy a gyűlésben az ellenpárt is meggyőződött arról, miszerint a dologt tovább nem huzhatja, egyhangulag az lón a határozat, hogy az új presbyter-választás a többségnek feltételei értelmében elrendeltesik. S ezzel befejeztetett a botránnyossá vált presbyter-választás ügye.

BUDAPESTI HIREK.

Taisz Elek főkapitány kérelemmel beosajtott ki, melyben az általa álló közegeknek elbocsátását terhe mellett megiltja, hogy semmiféle hirlapiról ujdonságot ne közöljenek. — Párhaj. K. A. IV. éves és K. I. II. éves metegyetemi hallgatók, tegnap délután a király-utca egyik hírhelt termében karddal párbajt vívtak, mely alkalommal az utóbbi jobb karján súlyos sebet kapott. — Baleset. Tegnap délután vagonokak tolak az osztr. államasut pályaudvarán. Egy Ziepsner nevű kocsistól éppen két kocsit közé akart állani, hogy azokat összekapcsolja, de nem ugrott elég gyorsan belül azokon, s a szerencsétlenül összezuzták a kocsik. Még élve szállították a Rókus kórházba. — Postmegye aispánja ma terjesztette fel a belügyminiszterhez a szegedi árvízárkörsultak részére, a megyéből hozzá beérkezett adakozások utolsó összegét, mely 189 frt 48 krt tesz ki. Az összes gyűjtés eredménye 17,608 frt 77 kr. és 4 arany, mely összeg együvéhozásában az érdem oroszlan része az aispánt illeti, ki laudakadaln bulgallommal serkenté megyéje közönségét a szegedi testretek ügyének felkarolására. — Tiszta Lajos szegedi kormánybiztos a pénteki esti vonattal a fővárosba érkezett. — Budán a medve-utcai iskolában a téli idény alatt ingyenes fölovasások fognak tartatni. — A muzeumban Munkácsy képméne melynek tárgya a „katona-toborzás”, igen sok nézője van. — A Szentgellérhegy ormán a napokban egy sértő elvresztete 237 frt 54 krral terhet tárczáját, mi a megtaláló gadjáinak vszaadott. — A pesti nemzeti dalkör tegnapielőtti dal- és zenésztálye igen szépen sikerült. A tánc éjféltanáig tartott.

Nyiregyháza, szept. 22.

Nem érdemes ugyan, hogy a „Szabolcs-megyei közlöny”-ről szót emeljünk (fájdalom, hogy nekünk megyebelieknek is így kell nyilatkoznunk) de úgy is közudomású dolog már a nevezett lap gyarlóságát, melynek ismét jelt adja a f. évi s. h. 37-ik száma ujdonsági rovatában „Mihály nap” című közleményével, mely a halottal egészen eltérőleg, s egyedül a piacon összeszedett szótgyárkodásból van összerakolva, mire nézve nem mulasztatjuk el, hogy az említett cikket kóssa pletyka hírek ne nyilvánítsuk, és a valót a t. közönségnek tudomására ne hozzuk, nevezetesen: A nyiregyházián székelő irnokok, és hozzánk tartozó fiatal emberek, még a mult ériben elhatároztuk, hogy az év egy bizonyos napján egy társas estebédre gyűltünk össze, s mivel igen szép számmal vagyunk, hogy kevesebbe kerüljön, az általunk öszertett pár krajczárból fedeztetik az estély költsége, az estély napját „Szt. Mihály” napjára tűztük ki, mivel társaságunk közt egy általunk igen tisztelt, s bárú szeretőtől ut mántán kiérdemelt honnevű jó barátunk is van, a ki minthogy vérszeresen is érdekelve lévén, tavaly is, és az idén is tréfi meghívve lát tettes elvezetéséhez szerény mulatsávkunkat, melyet a „Sz. K.” szerkesztője elég valamerő volt „Napidiasok k d r i d i j á n a k különöségével” fogja igen nevezetes népművelésnek „elnevezni”, s szemérmelenséggel határos gyarlósággal merészeli kiírni, hogy „az estély mindenki részvételével 1 frt 6 krt” hoott az estély csakis magunk közt tartatik, és a szó szoros értelmében zárkört, mert a legnagyobb sulyt fektettük tavaly é: most is arra, hogy az estélyen rajtunk, a fiataliságon kívül, csakis a társaságunkhoz való általunk igen tisztelt polgár ösmerőseink szerencsétlenségnek megjelenésükkel.

Nem bocsátkozunk tovább a „Sz. K.”-re ugyre vonatkozó cikkeknek taglálásába, melynek minden szavában az érdekeltség köpenyébe burkolt irigy guny lapang, melyben nagyon rosszul tudta tukargatni, azt az utalatos irigységet, mely által e mulatságban részt

történhetik, s milyen jól esnek ilyen esetben a részvevők egyetlen sugara is s pláne attól, akiért szenvedünk! Béla mindent átgondolta s nagyon sajnálta a beteg leányt. De mit tehetett egyebet? S hájított egyet s megcsókolta kedvesét.

XII.

Két év múlva Kétháza fútozóján ment Béla Irmájával, most már szerető nevével. — Szembejöttek velük az f. . . i Irma s az a hölgy, kinsl Béla tanuló korában nevelő volt. Megálltak és üdvözlelt egymást. — Képelem, minő boldog — mondá a hölgy Bélának — ilyen szerető, kedves kis feleséggel karján . . . — Mindenesetre az vagyok nagysád, felelé Béla, miközben a rég nem látott Irmájra tekintete. — S nagysád hogyan van? — Éu is igen jól, égy bevasárolni voltunk . . . — Talán meynasszonyi rubát? Nemde? kérdé Béla tréfasan. — Eltalálta, valóban azt. — Szívükből örvendünk, — mondák Bélekék. — S ki a boldog völegény, ha szabad tudnunk? — Árkos Endre mérnök.

vesendő tisztas éltésbb egyéneket visszariasztani kívánata e barátságos solid estélytől, már a vendéglős ellenében táplált közudomásu undok ellenzenéből is. Ennyivel tartozunk magunk s az ok nélkül pellegérré állítani kívánt barátunknak.

Idejje meg most a t. közönség maga, ha helyes eljárás volt-e a „Sz. K.” szerkesztőjé- től, hogy akkor a midőn ő nagyon jól tudta az egész dolognak akkénti állását, azon fiataliságot, kiknek pártfogása után eszi, meg nem érdemlet napi kenyéret illet-e ily rut módon rágalmasnia? Igazán pirulhatna és okulhatna már anyyi baklórései után.

A társasestélyre meghívott fiataliság

A váncsodi zendülés.

— A „Debreczen” eredeti tudósítása. — Váncsod, szept. 21.

Mult héten Biharmegye Váncsod községében az ottani „nemes legények” — a zsidó korosmárosnál mulatván, egy közülök a korosmárosba belekötött s azt irgalmatlanul a földhöz vágta. Erre a többi legények óriási álommat itak.

E közben a korosmáros az oldalszobába menekülvén, hamarjában elővette revolverét, s az őt leltiport legényre lött, kinsl mellét átcseszte a golyó, mire a kívül lesben álló zsidók berohantak és összezaptak a bentlör legényekkel, kik mindössze 5 vagy 6-an lehettek; azonban sikerült kivereni a legényeknek a zsidókat az utozára, hova több magyar ember botokkal félegyverkezve segítségre jött, és a zsidókat körülbelülten leltiporták.

Szerre szedte vereteket az utcákon, ki hogy tudott elvánszorgott a mezőre, mi közben a neki bősült nép a zsidók lakásaira tört és azokat el-kürték a faluból. Nehány legény a toronyba ment a harangokat féltreverendő, de miha a ref. lelkész által némileg megátólat-tak. — A házongás borzasztó jellegét öltött, mig nem sikerült a szolgabírói segélyt kikérni s a házongókat lecsillapítani, mely tárgyban mult szombaton a szolgabírósgy által a vizsgálat meg-ejetetett, s a zendülés előidézők fejei már fogva vannak.

VIDÉKI HIREK.

Izsák Mezővárosban e hó 14. etejett meg a főgyűzőválasztás, mely állásra Agárdi Jenőt választották meg. — Darócshalmán a bécsi káptalan által építtetett templom f. hó 14-én szentelték föl. A fölszentelés egyik címzetes püspök végzte. — A nazaréni hitközség Szegeden imaházat építtet. — A soproni atletikai klub a napokban tartotta választmányi gyűlését, melyen előnké Bolla Lajos választott meg. — Új politikai hetilap indul meg jövő év elején Kecskeméten, Sáfos Ferenc, a „Kecskemét” című újság volt szerkesztője szerkesztés mellett. — Dulánszky Mándor baranyamegyei püspök bérmlási utjában Szegszárdon 100 frtot adományozott az ottani kóroda, 100 frtot a tiszoltó-egylet, 50 frtot a dalgyulek, 50 frtot a szegény tanulók és végre 100 frtot a szegények javára. — Nagy tüz volt e hó 12-én Szécszen, mely 7 épületet hamrazott el. — Párhaj vívott két bécsújheji katonasítt a napokban a savanyukúli fenyves erdőben. Az egyik, a főhadnagy veszelven megsebesült. Okot a párbajra egy veszelvőalkalmával tett gunok meggyegyzés szolgálatott. — Mayer Armin, volt megyei-segéd-szolgabíró Német-Bolyban agyonlötöte magát. Tetteinek oka ismeretlen. — A kecskeméti „Mépörök” elnökvé id. Bagi László választott meg. — Biharmegye rettegett haramiáját Novák nagyváradi csendbiztos üldözése közben

Gratulálunk!

— Nos, azokat én irtam. Hogy Kétházán léteimkor el nem fogadtattam, annak egyszerű oka az volt, hogy N.-ékhez voltam szávla, kik önök haragosai voltak s tudtam, hogy el nem jött volna. Meg is akartam e mindenesetre kelemetlen találkozásról kiemélni. No, hanem most már remélem, megbocsát érte e előledei az egészest. . .

— Megbocsátani mindenesetre megbocsátok, de el nem feledem, mert kedves emlékeim közé fogom azt az időt sorozni. — Est mindenesetre mi is megtesszük — felelé Irma — bár azért a kis gondatlanságrt mindíg szemrehányást tessék magunknak.

— Kár volna, „Poste restante”-okra ugyes lesz többbe szükségünk s erre mindig kedves lesz a visszamelekedés. A viszontlátásig! — A viszontlátásig! — S itt elváltak.

